

ЗАКОНЪ ЗА КЖСИТЪ И ДЪЛГИТЪ ЛИНИИ.

15-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)

23. I. 1924 ГОД. — СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ.
ул. Сараоолу № 21.

ЗАКОНЪ ЗА КЖСИТЪ И ДЪЛГИТЪ ЛИНИИ.

15-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)
23. I. 1924 ГОД. — СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ.
ул. Сараоолу № 21.

Зако̀нъ за кжситѣ и дължитѣ линии.

Миръ !

Мирътъ носи Божията радостъ !

Т. м.

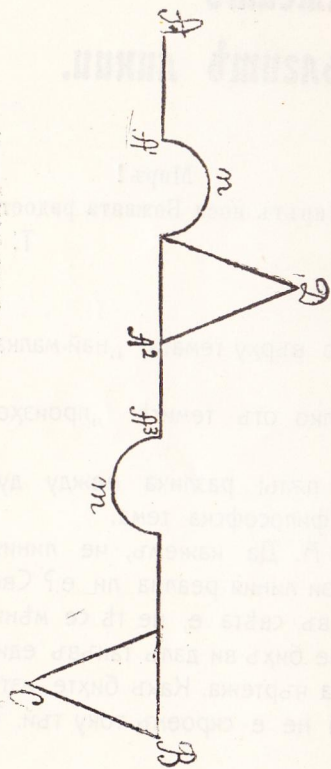
Прочете се резюмето върху темата: „най-малката добродѣтель“.

Прочетоха се нѣколко отъ темитѣ: „произхода на усмивката“.

Тема за слѣдующия пжтъ: разлика между духъ и материя. Това е една философска тема.

Тукъ имате точката А. Да кажемъ, че линията А - А' е 5 см. дълга. Тази линия реална ли е? Свойството на живитѣ линии въ свѣта е, че тѣ се мѣнятъ постоянно. Да допуснемъ, че бихъ ви далъ такъвъ единъ ребусъ, какъвто имате на чъртежа. Какъ бихте изтъкували този ребусъ? Той не е скроенъ току тъй. Туй

е, което съществува и въ природата. Това е езикът на природата. Тия линии не сж измислени, те съществуватъ. Цѣлото човѣш ко тѣло е направено все отъ такива линии. Запримѣрь, точка D прѣдставлява вашия носъ горѣ, N - е окоото ви. Тия малкитѣ линии A, A¹, A², A³ — това сж вашитѣ вѣжди. Послѣ, имате единъ трижгълникъ C, обърнатъ надолу.

Сега, въ природата това сж приливи и отливи, и трѣбва да знаете, че когато имате прѣдъ себе си една реалностъ, за да се убедите, че реалността е дѣйствителна, тя трѣбва да даде едно отражение. Всѣка реалностъ, която не дава отражение, не е дѣйствителна. Слѣдователно, вто-

риятъ трижгълникъ C е едно отражение на първия — D. Правитѣ линии сжщо иматъ отражение. Това е законъ на противоположноститѣ. Този законъ е необходимъ за разбиране на сегашния ви животъ, а не на бъдещия. И цѣлата съврѣменна философия, и всички философски системи на миналото сж образувани все отъ тия знаци (на чертежа). Запримѣрь, говори се за абсолютното. Какво подразбирате подъ думата „абсолютно“? Никой не може да опрѣдѣли какво значи абсолютно. Казватъ: Богъ е безконеченъ. Може ли да бжде така? Кой е безконеченъ? Значи, идеята е безконечна. Може ли нѣщо, което има начало, да бжде безконечно? И безконечното може ли да има начало? Може, т. е. начало само по отношение на нашето съществуване. Като говоримъ, че вселената е безконечна, подразбираме себе си. Азъ приемамъ едно начало за мене. Когато говоря, че вселената е безконечна, подразбирамъ, че за моето съзнание, за мене, това е начало A. Всѣко начало се подразбира по отношение на васъ. Които отъ васъ говорятъ за начало, подразбиратъ себе си, проявленията на извъстенъ животъ въ даденъ моментъ извънъ врѣмето и пространството.

Да допуснемъ, азъ ви давамъ слѣдното изяснение: вие се движите съ бързината на свѣтлината, съ

300,000 клм. въ секунда. Прѣдставете си, че азъ ви казвамъ: вие, които се движите така бързо, съ тази бързина ще се намѣрите на другата страна на земното кълбо. Тамъ ще намѣрите и мене. Ще кажете: не си правете този трудъ. Може ли да има зарадъ мене трудъ? Ако вие сте на другата страна на земята, а азъ се движа съ бързината на свѣтлината, колко врѣме ще ми вземе да ви намѣря на това мѣсто, къдѣто сте. — Не повече отъ около $\frac{1}{20}$ отъ секундата. Значи, $\frac{1}{20}$ отъ секундата ще изживя, за да ви намѣря. Вие казвате: не си правете трудъ. Никакъвъ трудъ. Моето идване е извънъ врѣмето и пространството. Не, освѣнъ че нѣма да си направя трудъ, но за менъ ще бѣде една приятностъ да се подвиза къмъ васъ. Нѣкой казва: много дълъгъ пътъ сте минали.

Сега, да кажемъ, че ти си извървѣлъ 50 километра заради мене, да ме видишъ, и въ твоя умъ седи една грандиозна идея, че си направилъ много нѣщо. Хубаво, но, ако нѣкой иде отъ слънцето да те види и заради тебе е изминалъ 300,000 клм. въ секундата, какво е отношението между тебе и този послѣдниятъ? Ако сравнявамъ отношението между изминалия пътъ отъ тебе и отъ другото лице, което иде отъ слънцето, какво показва това? Туй е резултатъ

на любовта единъ къмъ другъ. Съзнанието В е извървѣло 300,000 клм. пътъ въ секундата, за да изрази своята любовъ къмъ васъ. Питамъ: кое отъ тия сѣщества има по-голяма любовъ? Кое е извървѣло 50 клм. или което е извървѣло 300,000 клм.? Послѣ, на съзнанието А, което е изминало 50 клм. пътъ му трѣбватъ 10 часа врѣме, а на съзнанието В е нужно само една секунда. Какъ ще примирите едното и другото положение? Едното сѣщество е извървѣло 50 клм. за 10 часа, а другото сѣщество е извървѣло 300,000 клм. за една секунда. При това, съзнанието А казва: азъ имамъ повече любовъ. Азъ извървѣхъ 50 клм. пътъ, цѣль день изгубихъ. Съзнанието В казва: не, азъ имамъ повече любовъ, понеже по-дълъгъ пътъ изминахъ. Да, но то е изгубило отъ врѣмето си само една секунда. Сега, кое отъ тия сѣщества обича повече? Дѣ е мѣрката за любовта? Философски ще разсѣждавате. Трѣбва да намѣрите онѣзи елементи, за да не изпаднете на една отрицателна почва.

Сега, азъ ще обърна тия величини. Да кажемъ, че съзнанието А ви дава 50 лева, а съзнанието В ви дава 300,000 лева, кое ви дава повече? Щомъ е за пари, разрѣшението е лесно. Второто съзнание В ви е услужило повече, разбира се. Добръ, да направимъ тия величини разнородни. Съзнанието В ви да-

ва 300,000 лева, а съзнанието А ви дава 50 житни зрънца подарък. Питамъ: коя величина е по-голяма въ този случай? — 50-тѣ житни зрънца. Слѣдователно, когато вие прѣвърщате силитѣ, които съществуватъ въ васъ, вие трѣбва да знаете какви сж тия сили. Тия сили иматъ ли движение, живи ли сж, иматъ ли съзнание въ себе си? Бие ученицитѣ на тая школа, трѣбва да правите разлика въ вашитѣ мисли, въ вашитѣ философски схващания, да знаете къмъ коя категория спадатъ. Вие може да правите различни опити, да познаете, дали една ваша идея е реална или не. Вие ще опитате нейната сила по бързината ѝ. Тя трѣбва да се движи бързо. Ако искамъ да отида на слънцето, азъ бихъ прѣдпочелъ бързината на съзнанието В. Обаче, ако искамъ да се заселя на земята и да се развивамъ при нейнитѣ условия, ще прѣдпочета бързината на съзнанието А, или туй А, което ми дава 50 житни зрънца. Въ този случай, между А и В има извѣстно съотношение. Тия величини вие може да ги прѣвърнете. Прѣдставете си, че А прѣдставлява почвата, а В прѣдставлява условията, или силитѣ, които работятъ за развиването на ония сѣмена, които сж вложени въ почвата. Тогава, като разсждаваме философски, различие между А и В има само по отношение на тѣхнитѣ служби въ свѣта. Да

допуснемъ, че едно живо тѣло се движи отъ точка А къмъ насъ, които сме въ точка В. То изминава $A \xrightarrow{A^2} B$ правата линия А А². Колкото тази права се удължава къмъ В, толкова живото тѣло се приближава къмъ насъ; колкото тази права се скъсява къмъ А, толкова живото тѣло се отдалечава отъ насъ. Слѣдователно, когато правитѣ линии се удължаватъ, живитѣ прѣдмети се приближаватъ къмъ насъ, когато правитѣ линии се скъсяватъ, живитѣ прѣдмети се отдалечаватъ отъ насъ. Разбира се, този законъ има и изключения. Когато човѣшкиятъ носъ се разширява, животътъ се увеличава. Когато човѣшкиятъ носъ се стѣснява, животътъ се намалява. Туй намаление не става изведнѣжъ. Тия линии изведнѣжъ не се намаляватъ, а постепенно. Туй тѣло, което се отдалечава, се движи въ извѣстна посока. Туй е вѣрно и въ спектроскопа, съ който ученитѣ хора си служатъ. Когато едно тѣло се отдалечава отъ насъ, линиитѣ, които образуватъ правитѣ жгли се стѣсняватъ. Когато едно тѣло се приближава къмъ насъ, тия жгли се увеличаватъ, И затова, всички хора твърдятъ, че извѣстно небесно тѣло се приближава къмъ земята, а друго се отдалечава, по отношение на нашия животъ. Слѣдователно, когато окръжаващата срѣда, (ние разбираме живата срѣда) или душитѣ които ви

заобикалят, сж въ хармония, тѣхното съзнание е будно, всички сж въ добро настроение къмъ васъ, и линиитѣ ви се увеличаватъ. Щомъ погледнатъ на хората въ едно общество, по тия линии се познава, какво е това общество. Тия линии сж езикъ. Като срещнемъ единъ човѣкъ, по тия линии ние познаваме, дали съзнанието на този човѣкъ се приближава, или отдалечава отъ нѣкое дадено лице. Подъ думата „отдалечаване“, ние подразбираме всички ония условия, които носятъ въ себе си сила за развиване на този човѣкъ. По сжщото ние сждимъ, дали Богъ се приближава къмъ насъ, или се отдалечава.

Сега, когато азъ говоря, че Богъ се приближава или отдалечава, азъ употребявамъ този езикъ, както когато астрономитѣ казватъ, че слънцето изгрѣва или залѣзва; въ сжщностъ слънцето никога не залѣзва. То изгрѣва и залѣзва само по отношение на насъ. Сжщиятъ законъ е и тукъ. Ако тия прави линии се скжсяватъ, ние се отдалечаваме отъ Бога; ако тия линии се удължаватъ, това не става изведнѣжъ, а върви по единъ математически законъ, и тогава ние сждимъ за правилния развой, има извѣстна пропорция, значи ние се приближаваме къмъ Бога. Щомъ се намалява разстоянието, ние се отдалечаваме. Това е законъ на човѣшкото съзнание.

Често вие казвате, че извѣстенъ човѣкъ е добъръ. Азъ ще ви попитамъ: по какво познавате вие добритѣ хора? Вие казвате, че еди-кой си човѣкъ е добъръ. Кои сж качествата на добрия човѣкъ? Фактически, кое е, което ви дава право да кажете, че този човѣкъ е добъръ, а другъ е лошъ? Кои сж качествата, които въ даденъ моментъ отличавагъ единъ човѣкъ отъ другъ? Ние ги изчисляваме математически. Въ добритѣ хора тия линии винаги сж широки, дълги, а у лошитѣ хора тия линии сж кжси, неравни. Затова казваме: добритѣ хора се приближаватъ къмъ Бога, а лошитѣ хора се отдалечаватъ отъ Бога. Това е мѣрката, съ която мѣримъ нѣщата. Вие казвате, че извѣстенъ човѣкъ е лошъ, но това е само относително. Окултната наука казва тѣй: Този човѣкъ се приближава къмъ Бога по своитѣ стремежи, значи въ стремежитѣ на своето съзнание той се приближава къмъ Бога. Тукъ не става въпросъ за зло. Злото е само единъ резултатъ. Кога се ражда злото? Ти вземи паритѣ на богатия, той отпослѣ се научава да краде, да лъже, защото кражбата, лъжата и насилието се раждатъ само при неблагоприятни условия. А тия богатитѣ хора, които обичатъ да крадатъ, тѣ не съзнаватъ, че сж богати. Тѣ винаги мислятъ, че сж бѣдни хора. Единъ английски милионеръ въ врѣмето на ко-

ронацията на английския кралъ Едуардъ се връщаль отъ Африка. Той ималь 350 милиона златни английски стерлинги, но се удавилъ въ морето, като мислилъ, че тия пари нѣма да му стигнатъ да прѣкара останалата частъ отъ живота си. Значи въ съзнанието си този човѣкъ минавалъ за бѣднякъ. Той казвалъ: „При тази скѣпотия на живота, тѣзи пари нѣма да ми стигнатъ даже за единъ день“. Слѣдователно, богати хора сѣ само ония, които оцѣняватъ условията, при които живѣятъ. Богатството седи въ съзнанието. Нѣкой казва, че той може да има 100 милиона лева, да разбогатѣе. Това още нищо не значи. Човѣкъ може да е милиардеръ, и пакъ да е бѣднякъ, а може да нѣма нито петъ пари въ джоба си, и пакъ да е най-богатиятъ. Може въ джоба си да не носимъ нищо, но въ банката на живота да имаме много нѣщо. Ние не знаемъ още, кои хора сѣ богати. Сега, когато правимъ сравнение, може да се употреби една аналогия. Думата „богатство“ ние я изключваме. Тя е за обикновения езикъ. Въ скулптурата тази дума се изключва. Другъ е езикътъ тамъ. Ние не казваме; този е богатъ, онзи е бѣденъ. Това сѣ само отношения. Това сѣ сѣнки на живота. Ние казваме: човѣкъ, у когото съзнанието се разширява въ пълнота и свѣтлина е богатъ. Когато въ едно

съзнание се намалява свѣтлината, става здрачъ; когато слънцето на нѣкой човѣкъ залѣзе, разбираме, че този човѣкъ е бѣденъ. Бѣдность подразбира условия. Много хора, които казватъ, че сѣ бѣдни, не сѣ бѣдни. Това е само една илюзия на тѣхния умъ. И много хора, които казватъ, че сѣ богати, не сѣ богати. Законътъ е обратенъ. Богатъ е само онзи човѣкъ, който въ даденъ моментъ може да използва разумно богатството, което има.

Сега, да допуснемъ, че вие имате 50 милиона лева. Или да кажемъ, че съзнанието А има 50 милиона лева. Имате 5 дѣщери и 5 сина. На всѣки единъ отъ вашитѣ синове и дѣщери се падатъ по 5 милиона лева наслѣдство. Слѣдъ като имъ дадете това наслѣдство, питамъ: какво печелятъ тѣ, и какво печелитѣ вие? Да дойдемъ до реалнитѣ нѣща. Ако единъ баща остави 5 милиона лева наслѣдство на своя синъ, какво печели той, и какво синътъ му? Съ този законъ азъ обяснявамъ, защо нѣкой пѣтъ идватъ страданията въ свѣта. Думитѣ „страдание“ и „радостъ“ въ дадения случай иматъ сѣщото отношение. Въ нѣкои случаи е необходимо бащата да остави 5 милиона лева на сина си, а въ другъ случай нѣма нужда да оставя нито петъ пари. Защо? Изчислете, 5 милиона лева злато въ тежестъ колко кило-

грама правятъ. Мисля, че около двѣ хиляди лева правятъ 200 наполеона, а единъ наполеонъ тежи 5 грама. Тъй щото, единъ килограмъ злато колко лева сж? (— Единъ милионъ злато тежи 1500 кгр.) Сега, прѣдставете си, че вашиятъ синъ трѣбва да прѣмине океана съ една лодка, която само него може да побере. Ще има ли той възможность да тури при себе си и тия 5 милиона лева, които вие ще му оставите и съ тѣхъ заедно да прѣмине океана? Слѣдователно когато сжществата трѣгватъ отъ небето за земята, нито 5 пари не имъ даватъ отгорѣ. Тѣ трѣгватъ така голи, като туристи. На вашия синъ въ дадения случай най-доброто наслѣдство ще бжде, ако му дадете само 50 житни зърна. Той като влѣзе въ тази лодка съ тѣзи зърна и прѣмине на другия брѣгъ, ще посади зърната тамъ. Нѣкой казва: трѣбва да осигурия сина си. Казвамъ: вашиятъ синъ ще мине прѣзъ морето, какъ ще го осигурите? Ама азъ искамъ да му оставя 5 милиона лева. Нищо не му оставяйте, дайте му само 50 житни зърна. И Господъ нѣкой пѣтъ ви дава само 50 такива зърна и ви казва: „Ще ги съетѣ“. И всички мислите, че Господъ ви е направилъ щастливи. Но вие още не разбирате, дали Господъ ви е направилъ щастливи.

Сега, нѣкои отъ васъ астрологически минавате

прѣзъ море. Вие мислите, че имате нужда отъ голѣмо богатство. Ами че вие не разбирате законитѣ! Азъ виждамъ, мнозина отъ васъ искатъ съ малка лодка да минатъ прѣзъ това бурно море. Трѣбватъ ви само 50 зърна въ това море, защото всичкитѣ ви страдания произтичатъ отъ голѣмото богатство. Тъй че ние сега сме въ морето. Тия страдания показватъ, че материята прѣзъ която минава човѣшкото съзнание е жидка, течна. И въ тази жидка материя ставатъ грамадни пертурбации. Въ тази материя ние сме на повърхността на живота, и вслѣдствие на това ние се намираме въ бури, въ помрачения, въ мъчности. Нѣкой казва: азъ се забъркахъ. За довечера нѣмаме хлѣбъ, ще умремъ гладни. Но може ли човѣкъ да не яде 24 ч нищо и да умре? Казвамъ: не, 24 часа, 3 — 4 дни, пъкъ и повече да не яде човѣкъ, не умира. Тъй е наредено, че човѣкъ отъ гладъ не умира. Никой до сега не е умрѣлъ гладенъ. Никой не е умрѣлъ отъ гладъ. Отъ прѣсищане много хора сж умрѣли. Сега всички хора умиратъ все отъ прѣсищане. Въ окултната история нѣма случай нѣкои да е умрѣлъ отъ гладъ, но отъ прѣсищане сж умрѣли много хора. Сегашнитѣ сиромаси, които умиратъ отъ гладъ и тѣ сж прѣситени — разбирамъ прѣсищане на съзнанието. Съврѣменнитѣ хора азъ наричамъ хора

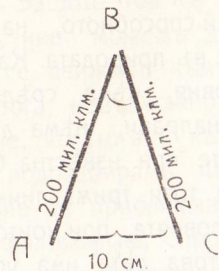
задънени. Казват: прѣплели му се червата. Значи, този човѣкъ като се наялъ хубаво, умрѣлъ. Е, отъ гладъ ли умира той? Не, отъ пресищане. Той е ялъ повече, отколкото стомахътъ му може да смѣли и червата му не могли да изхвърлятъ излишъците. Казват: бѣдния човѣкъ! Не, не, вие трѣбва да го очистите. И Писанието казва: „покайте се, очищение ви трѣбва!“ Не само по отношение на стомаха има излишъци, но и по отношение на човѣшкото сърце, на човѣшкия умъ и на човѣшката воля има много излишни работи. Всички тия излишъци трѣбва да се изхвърлятъ, за да може новата храна, която възприемаме, да ни ползува.

И тъй, законътъ е вѣренъ. Когато очитѣ въ своята орбита се намаляватъ, човѣкъ се отдалечава отъ Бога. Вие, понеже разсждавате по буквата, ще мислите, че се говори за външната орбита. Не, азъ не говоря за тази малка линия, която изразява външната орбита на околото. Тя, прѣди всичко, е проекция тукъ на земята на онази линия въ пространството, която има дължина съ милиони километри. Всѣка една отъ тия линии тукъ служатъ като мащабъ, като мѣрка, съ която мѣрятъ другитѣ линии, другитѣ жгли.

Колко елемента сж нужни, за да измѣримъ колко сж дълги странитѣ на единъ жгълъ? (Три). Значи

въ дадения случай трѣбва да имате единъ жгълъ. Да допуснемъ, че

жгълъ АВС. Да че АВ е 200 ра, ВС е 200 ра, а между А е само 10 см. има третата ли- другитѣ двѣ ли-

имате единъ допуснемъ послѣ милиона километ- милиона километ- и С разстоянието Какво отношение ния АС къмъ нии, които сж по

200 милиона клм. дълги? Въ дадения случай, тия 200 милиона клм. трѣбва да се превърнатъ три пѣти, за да намѣрите тѣхната стойностъ. Защо трѣбва да направите на тия три линии три прѣвърщения? — Понеже едното изображение, което имате е въ менталното поле, трѣбва да го снемете въ астралното. Това изображение отъ астралния свѣтъ трѣбва да го снемете на физическия свѣтъ и едва тогава да си съставите една ясна прѣдстава, какво означава този символъ. Двѣтѣ страни АВ и ВС показватъ, че даденъ прѣдметъ се приближава къмъ реалността на нѣщата, а линията АС, която прѣдставлява физическия свѣтъ, показва, че физическия свѣтъ е далечъ отъ реалността на нѣщата. Значи, 200 милиона километра е по-близо до реалността, отколкото 10 см. Слѣдователно, единъ човѣкъ, който е потъналъ въ материята

се намира на линията АС, той е далечъ отъ Бога. И каквито усилия и да прави, той не може да се приближи. Вземете най-способното, най-гениялното дѣте и го оставете само въ природата. Какво ще направи? То само нѣма условия, нѣма срѣда и затова, каквито усилия и да направи, нѣма да се развие. Но, ако турите това дѣте при извѣстна благоприятна срѣда, двѣтъ страни на този трижълникъ АВ и ВС показватъ, именно, условията, при които това дѣте може да се развие. Ако това дѣте има условия, то ще се развие. Вие трѣбва да вземете тия линии по отношение на вашето съзнание. Азъ ще ви дамъ слѣдующия мащабъ. Запримѣрь, трѣбви да простите нѣкому, който ви е обидилъ кръвно. Да оставимъ причинитѣ, поради които ви е обидилъ. Фактъ е, че има известна обида. Може да не си е одържалъ думата, или може да ви е изгорилъ къщата. Вие може да опитате, дълга ли е или къса правата линия на вашето милосърдие. Ако вие не можете да извините този човѣкъ въ себе си, ако не можете да му простите, вие се отдалечавате — нищо повече! Каквото и да философствувате: ама нѣма условия, туй- онуй.... Не, не, азъ зная, че вие се отдалечавате отъ Бога. Не вие възможно да му простите, защото се отдалечавате отъ Бога. Нѣкой казва: азъ не съмъ готовъ, не мога да

му простя, Другъ казва: азъ ще му простя. Защо вториятъ прощава? — Защото той се приближава къмъ Бога. Слѣдователно, ние можемъ да употребимъ доброто само когато се движимъ къмъ Бога. Щомъ се отдалечаваме отъ Бога, невъзможно ни е да направимъ добро. Тѣй че, когато азъ казвамъ, че трѣбва да бъдемъ добри, подразбирамъ, че въ дадения случай нашето съзнание се приближава къмъ Бога. Ще схващате въпроса философски. Споредъ окултната наука, правенето добро не прѣдставлява нищо, никакво врѣме не ви отнима, нищо нѣма да изживите. Казвате: ще ми вземе всичкото врѣме, азъ имамъ дѣца, трѣбза да рабъ тя. Не, не, доброто нѣма да ви вземе даже една хилядна частъ отъ секундата. Туй добро, което може да направишъ, е извънъ врѣмето и пространството. Ти ще имашъ врѣме да работишъ и за жена си, и за дѣцата си, и при това да правишъ добро, колкото искашъ. Казвате: азъ трѣбва да отдѣля врѣме. Не, Господъ не иска врѣме. Врѣмето е дадено за физическия свѣтъ. Врѣмето е само за хора, които трѣбва да се мъчатъ. Врѣмето е за хората на мъчението, а за хората на блаженството нѣма врѣме. Врѣмето е само да се съзнавашъ, когато се мъчишъ. Запримѣрь, обичашъ нѣкого, нѣкой свой приятель и той ти обѣщава да дойде. Чакашъ го, казвашъ: много

закъснѣ той. Струва ти се, че е минало много врѣме, като че една цѣла година се е минала. Пъкъ то, само двѣ минути сж се изминали. Извадишъ часовника, погледнешъ, пакъ го приберешъ и мислишъ, че много врѣме се е минало. Че коя е нормата на врѣмето? Нѣкога врѣмето ви се вижда много кжсо. Казвате: тази година си отиде като единъ часъ. Значи, въ нашето съзнание има друга мѣрка, съ която ние мѣримъ реалнитѣ нѣща. Сегашното врѣме въ живота не е дѣйствителна мѣрка. То е относителна мѣрка, затова не се спъвайте съ нея. Казватъ някому: ти трѣбва да работишъ за Бога. Ама нѣмамъ врѣме. Ти се отдалечавашъ отъ Бога, нищо повече. Да служишъ на Бога, това нѣма да ти вземе никакво врѣме. Ами че какво ми струва да отправя ума си къмъ Бога? Мислите ли, че Господъ е отъ тия сжщества, които сж не искрени? Нѣкои като отиватъ при Бога, турятъ си було. Други пъкъ си държатъ затупени очитѣ. Не, нѣма да затваряшъ нито очитѣ си, нито ушитѣ си. Нѣкои затварятъ носа, устата си и така отиватъ при Господа, и Господъ като ги види съ затворени уста, знае защо са ги затворили. Защо си затварятъ устата? Защото миришатъ. Такъвъ човѣкъ ще ти каже: извинете, малко съмъ неразположенъ. не мога да говоря. Пъкъ нѣкой си туря памукъ въ ушитѣ, не иска да те слуша. Има

богати хора, които си турятъ памукъ въ ушитѣ, когато не искатъ да изпълнятъ волята Божия. Говори му нѣкой бѣдень, а той казва: не ви разбрахъ, болятъ ме малко ушитѣ, не чувамъ. Елате другъ пѣтъ. Казвамъ: щомъ намѣришъ единъ човѣкъ съ запушени уши, той се отдалечава отъ Бога, не си губете врѣмето при него. Тия нѣща не сж външни, това е процесъ на съзнанието. Азъ ви говоря само за правата линия. Щомъ можете да простите, вашата права линия показва, че вие се приближавате къмъ Бога. Имате голѣма неприятностъ, не се обесърчавайте! Живѣйте съ извѣстна надежда, вашата права линия е дълга. Обесърчишъ ли се, отдалечавашъ се отъ Бога. Ако нищо не може да те разколебае, ако нищо не може да разклати вашето убѣждение, вашата права линия е дълга. Нѣкой пѣтъ вие се съблазнявате, мислите, че вашата вѣра се намалява. — Вашата линия е кжса. Ако нищо не може да ви отдалечи отъ убѣжденията ви, вашата линия е дълга. Когато човѣкъ се съблазнява, той се отдалечава. Е, какво ще ме съблазнятъ хората? Нѣкой казватъ: ама неговата жена ме съблазнява. Неговата жена! Тя ли тебъ съблазнява, или ти нея съблазнявашъ? Чудни сж хората! Колкото тя може да те съблазни, толкова и ти можешъ да я съблазнишъ. Това не е разрѣшение на

въпроса. Не е въпросът въ съблазънта. Това сж играчки, а окултния езикъ изключва такива залъгалки. Въ дадения случай азъ казвамъ тъй: или се приближавашъ къмъ Бога, или се отдалечавашъ отъ Него — двѣ положения има. Азъ зная, ако се приближавамъ къмъ Бога, всичкитѣ ми отношения сж прави. Тѣ може да не сж идеални, но всѣко користолюбие е изключено. Може да правя погрѣшки, то е по отношение на свѣтлината, но щомъ съмъ въ тази посока, азъ ще ги изправа, въ края на краищата. Отдалечавамъ ли се отъ Бога, може да съмъ идеаленъ човѣкъ, слѣдъ врѣме ще почна да правя погрѣшки. Има хора, които сж грѣшници, обаче сж въ посока да се приближатъ къмъ Бога. Казвамъ: този човѣкъ слѣдъ една година ще те заминѣ. Защо? Защото той се стреми съ голѣма бързина къмъ Бога и скоро ще измѣни живота си, а ти, понеже вървишъ въ обратна посока, слѣдъ една година ще се отдалечишъ отъ Бога. Слѣдователно, щомъ се приближаваме къмъ Бога, имаме условия, а щомъ се отдалечаваме отъ Бога, ние губимъ условията.

И тъй, правата линия въ нашия животъ може да се удължи, може и да се скъси. Математицитѣ казватъ: най-късото разстояние между двѣ точки е правата линия. Но най-късото разстояние за едно прѣ-

стѣпление се намира между двѣ точки, а най-дългото разстояние между двѣ точки е мѣстото на добродѣтелята. И когато казвате, че между двѣ точки може да прѣкарате една права линия, или че правата линия е най-късото разстояние между двѣ точки, тъй е, но това е едно отношение. Най-късото разстояние между двѣ точки сжщеврѣменно е и другъ единъ символъ. То показва и най-голѣмата скоростъ.

Тукъ имате линията n^1 — n^2 . Когато кажемъ „най-късото разстояние мѣжду двѣ точки“, това показва, че тия съзнания се движатъ едно къмъ друго съ голѣма бързина. Слѣдователно, разстоянието мѣжду тия двѣ съзнания показва бързината на движението имъ. Това разстояние може да се скъсява. Но, ако при това движение се образува единъ врѣмененъ застой, тогава върху този застой се зараждатъ най-голѣмитѣ катастрофи. Запримѣръ, ако човѣкъ се движи съ голѣма бързина най-послѣ той ще дойде до земята и ще поиска да се осигури, да живѣе единъ щастливъ животъ. Тогава се създава най-голѣмата катастрофа. Каква е тази катастрофа? Той ще има този тежакъ испитъ на Йова, който, като забогате, синоветѣ и дѣщеритѣ му поискаха да се осигурятъ и казаха: „Нашиятъ баща е много богатъ, нека умре! Тия камили, овци, всичкото това за насъ

трѣбва, ние ще живѣемъ, както си искаме“. И Господъ каза на Йова: „Понеже ти имашъ такива синове, ще те поставя на най-тежкия изпитъ, ще те науча другъ път да раждашъ други синове, които да се приближаватъ къмъ мене, а не да се отдалечаватъ“. И какво стана? Камилитѣ му, говедата, кѣщата, нивитѣ, всичкиятъ му имотъ се загуби. И, слѣдъ като йовъ мина най-тежкото изпитание, разбра великия законъ на движението. Въ него се зароди една нова идея, не само спрѣмо своето съзнание, но и спрѣмо това на своитѣ дѣца. Тогава той направи едно ново обѣщание прѣдъ Бога. Слѣдъ това обѣщание всичко му се върна въ двоенъ размѣръ. И други синове му се родиха. Кои синове се върнаха? Колко дѣщери, и колко синове имаше йовъ? Прочетете въ Писанието, колко синове, и колко дѣщери ималъ йовъ. Вие трѣбва да знаете, че Господъ е отъ онѣзи, които не извиняватъ погрѣшкитѣ, т. е. когато единъ човѣкъ не се движи къмъ Бога, Господъ не го извинява. Ето какво подразбира това: Богъ, на такъвъ човѣкъ не може да даде ония условия, които би далъ на човѣка, който се приближава къмъ него. Туй е всичкото, а не че у Бога нѣма желание да ти даде благоприятни условия. Ти който имашъ противоположенъ стремежъ, не отивашъ къмъ Бога, а се отдалечавашъ.

Тогава, и 300,000,000 лв. да ти дадатъ, съ какво ще прѣнесешъ това богатство, какъ ще го използвашъ? Отъ васъ се изисква да имате опрѣдѣлени идеи въ сърцето въ ума си, и да не сте колебливи. Вие мислите, че знаете много. Вие знаете много, но още не знаете, че хора, които се приближаватъ при Бога, линията имъ се удължава. Тия символи не ги знаете още. Това може да наблюдавате въ вашия животъ и да видите, че е така. Щомъ се приближавате къмъ Бога, вашето съзнание се разширява и придобивате свѣтлина. Тогава лесно може да си изясните явленията, които ставатъ около васъ. Щомъ се отдалечавате отъ Бога, нѣщата ставатъ смѣтни и нѣкой път и себе си не разбирате даже.

И тъй, азъ желая сега вашитѣ прави линии на съзнанието да се увеличатъ. За това увеличение на линиитѣ не се изисква никакво врѣме. То е само единъ вжтрѣшенъ поривъ. Ще турите въ душата си онзи стремежъ — всѣкога да се приближавате къмъ Бога! Дръжте едно положение: като ученици, въ съзнанието си ще се движите къмъ Бога! Оставете вашитѣ форми за Христа, за свежитѣ. Тѣ сѣ много хубави, но това сѣ само методи. Въ дадения случай ще имате само една свѣтла идея, че вие се движите къмъ Бога, въ ко-

гото седи всичкото благо на свѣта. Той е изразъ на всичкото съвършенство. Той е, който носи благата на всички същества, отъ Него излиза този Духъ. И когато вие се движите къмъ Бога, ще бъдете въ съгласие съ всички същества, които отиватъ и се движатъ въ същата посока. Какво може да ни прѣпятствува, когато всички се движимъ къмъ Бога? Въ моя джобъ нѣма нито петъ пари, и въ вашия нѣма нито петъ пари — нищо не мога да ви взема, и вие нищо не можете да ми вземете.

Сега, всѣки единъ отъ васъ кждѣто ходи, ще носи съ себе си само 50 зърна, да сѣе. Ако вие вземете само едно зърно повече, вашата лодка въ живота ще потъне. Ако вземете едно зърно повече, то значи: ако въ васъ се зароди най-малката мисль за зло, тя може да ви свали долу. Помнете този великъ законъ на малкитѣ и дългитѣ линии! Нѣкой пѣтъ казвате: Господъ съ насъ не се занимава. Това е една дяволска мисль. Това е мисль вѣнъ отъ съзнанието ви. Кажете ли така, въ дадения случай вие сте изгубили нѣщо, вие се опетнявате, вие се опорочавате. Ако вие мислите по този начинъ, ще видите единъ день дрехитѣ си опетнени, всички нѣща около васъ почернѣли, а вие ще се прѣвивате, ще се прѣгъвате отъ мъка за това нѣщо. Не, ще пазите въ

ума си слѣдната свещена идея: Богъ съ никого не си играе! Пазите ли тази линия, вие ще бъдете силни. Туй е грѣбнакъ за всѣки единъ ученикъ.

Сега, вие нѣма да мислите, добъръ ли съмъ азъ, или не. Тази мисль е спѣнка. Ама азъ не съмъ добъръ! Ти може да не си добъръ, и може да се движишъ къмъ Бога, а може да си добъръ и да се отдалечавашъ отъ Бога. Движението е важно въ този случай. Приближавашъ ли се къмъ Бога, ти ще се усъвършенствувашъ. Слѣдователно, правата идея е тази: да се движимъ къмъ Бога, отъ когото можемъ да почерпимъ знание и Мъдростъ, може да почерпимъ и сила за живота си. Тя ни е необходима при сегашното развитие.

Упражнение: Ще теглите ржцѣтъ си отъ гърдитѣ до подъ лъжичката и ще произнесете думата „сърце“. Като я произнесете, ще мислите за всички херувими, понеже сърцето е свързано съ тѣхъ.

Послѣ ще движите ржцѣтъ си нагорѣ къмъ главата, и ще произнесете думата „умъ“.

Слѣдъ това ще разтворите ржцѣтъ си на страна и ще произнесете думата „душа“.

И най-послѣ ще приберете ржцѣтъ си прѣдъ

челото и ще произнесете думата „духъ“. Значи, духътъ включва въ себе си всички движения.

Т. м.

Миръ!

— Мирътъ носи Божията радост!

(15 лекция, държана отъ Учителя).

